

[Holger Eriksen.]

parten af kommunalrådsmedlemmerne havde ulovlige skatterestancer. Jeg husker ikke, om der samtidig oplystes noget om, hvorledes det forholdt sig med restancerne i almindelighed i den pågældende kommune, men det er vel sandsynligt, at de har været meget store, medmindre de pågældende kommunalrådsmedlemmer har anset deres hverv for så ophøjet, at det gav dem en særstilling i skattemæssig forstand, og det er vel næppe sandsynligt. Jeg mener derfor, det er rigtigt, at man ikke blot har oprettholdt skattebestemmelserne som betingelse for valgbarhed, men også har skærpet dem. Det skal ikke ses som et forsøg på at sætte en sort kokarde på dem, der kommer bagud med deres skat, men simpelt hen bedømmes ud fra et hensigtsmæssigheds-synspunkt. Man kan ikke gå ud fra, at den, der skylder i skat, på et bestemt område er kvalificeret til at varetage kommunens interesse, nemlig det område, der angår skatteinddrivelsen. Det er dog et punkt, man kan se nærmere på i udvalget; thi på den ene side ville det være logisk, hvis man lod denne bestemmelse være gældende, ikke blot fra den dag, valget fandt sted, men for hele valgperioden. På den anden side kan det ikke benægtes, at der for en skatteyder kan opstå sådanne midlertidige forstyrrelser i hans økonomi, at det ville være urimeligt at placere vedkommende blandt de, om jeg så må sige, mere professionelle skatterestanter. Hvis man gennemfører en yderligere skærpelse, må man derfor se nærmere på, om der ikke samtidig kan gennemføres dispensationsbestemmelser, selv om jeg ikke skal lægge skjul på, at det er svært at udforme sådanne så præcist, at de vil blive praktiseret ensartet fra kommune til kommune.

Jeg hilser med glæde, at listeforbund nu skal anmeldes 3 dage før valget. Jeg ved godt, at der i lovforslaget står „4. dag før valget“, men det er så sent — nemlig kl. 20 — på denne dag, at fristen i praksis kun bliver 3 dage. En gennemførelse af ændringen vil imidlertid gøre det muligt at få de anmeldte listeforbund averteret, selv om det først bliver på dagen, før valget finder sted. I og for sig kunne jeg godt have ønsket en længere frist. Listeforbund er jo ikke noget, der bør kunne luskes igennem.

Vælgerne har krav på at få ordentlig besked om, at den stemme, de afgiver på en bestemt liste, måske fremkalder valg af en kandidat på en helt anden liste.

Der er et par andre småting, som jeg mener man kan se på i udvalget. Der er således slægtsskabsbestemmelsen. I og for sig er det ulogisk, at der er forbud mod, at mand og kone eller fader og søn samtidig kan have sæde i et kommunalråd. På den anden side vil den slags tilfælde vel meget sjældent indtræffe, og dertil kommer, at det utvivlsomt ville vække uvilje, ja, måske forargelse i de mindre kommuner, hvis fader og søn eller moder og datter samtidig fik sæde i kommunalrådet, og dette synspunkt højede udvalget sig for, da sagen sidst var til behandling.

Endelig er der over for mig rejst spørgsmålet om orlovsydelse med indkaldelse af suppleant. Denne mulighed foreligger jo for folketingsmedlemmernes vedkommende, og jeg ser ikke megen grund til, at det samme ikke kunne gælde for kommunalrådsmedlemmerne. Lad os tænke os, at et kommunalrådsmedlem har en søn, f. eks. i Sydamerika, og beslutter sig til et besøg hos denne, et besøg, der strækker sig over ca. et halvt år. Hvis flertallet i den pågældende kommune står lige på vippen, kan han faktisk ikke tillade sig at give sig ud på en sådan rejse, uden at han nedlægger sit mandat. Hvorfor skulle der ikke kunne gives orlov med indkaldelse af suppleant i sådanne og tilsvarende tilfælde?

Jeg kan med disse ord anbefale lovforslaget, som det er fremsat, til en velvillig udvalgsbehandling og til hurtig vedtagelse.

Jens Chr. Christensen: Det er jo kun fire år siden, vi her i folketinget behandlede det lovforslag, som blev til den nugældende kommunale valglov. Den lov, der dengang blev vedtaget, kaldes populært den Steenske valglov, idet det var daværende folketingsmand Steen, der opfandt de restanceaftalebestemmelser, som muliggjorde valgret og valgbarhed også for de borgere i en kommune, der af en eller anden grund ikke har opfyldt deres kommunale medborgerpligter. Fra venstres side fandt vi dengang, at en sådan bestemmelse om afdragsordninger ville gøre hele skattesvarelsesbestemmelsen illusorisk. Vi pegede også dengang på, at